

[Jensen-Brobj.]

vejen. Man undtager altsaa Klasse A, Arv til Ægtefæller og Børn og Adoptivbørn, men man medtager Klasse B, Arv til Forældre og Søkende. Paa Arv mellem saa nærbeslægtede har man allerede en meget høj Beskatning, og højere endnu bliver den, naar det gælder Bedsteforældre og Onkler og Tanter, for ikke at tale om den sidste Klasse, de fjernere Slægtninge og de ubeslægtede, hvor man kommer op paa en overordentlig høj Arveafgift, endda saa høj, at man Gang paa Gang ser Eksempler paa, at Arvtageren maa sige nej tak til en Arv, fordi han ikke har Raad til det. Jeg kunde i den Henseende minde om, hvad der for nylig skete nede paa Bregentved, hvor en fjernere beslægtet fik en Arv, og hvor Satserne er saa høje, at Manden, der fik denne meget store Arv, ikke har Raad til at bo paa Slottet, men maa indskrænke sig i allerhøjeste Grad.

I Fjor var Venstre meget betænkelig ved at forlænge denne Lov. Vi stemte imod Forslaget i Folketinget, og forbeholdt os at tage Stilling til Sagen senere under Behandlingen. I Landstinget gik mit Parti med til at gennemføre Loven, dog med den Begrænsning, at den kun skulde gælde til 1. April i Aar, og naar vi indtog den Stilling i Fjor i Landstinget, var det, fordi Lovforslaget først kom til Behandling i April Maaned, efter at Finansloven var traadt i Kraft, og efter at Finansministeren, ganske uberettiget, havde regnet med Lovens fulde Beløb, de 2,6 Mill. Kr., paa Finanslovens Indtægtsside. Vi var derfor loyale over for den højtærede Finansminister, og han fik Loven gennemført.

De Konservative stemte jo imod den, saa det havde været muligt at hindre, at den blev gennemført. Men Finansministeren fik den gennemført, og han undgik Ubehagelighederne ved den urigtige Postering, der havde fundet Sted paa Finansloven, selv om vi har Lov til at sige, at det var bevidst, at Finansministeren havde foretaget denne Postering med Lovens fulde Beløb — vi havde gjort opmærksom paa det under Finanslovbehandlingen i Udvalget, at det var en fejlagtig Postering, og at Ministeren ikke havde Ret til at opføre den fulde Indtægt af en Lov, som udløb inden Finansaaaret.

Det var Aarsagen til, at vi gik med. Lovforslaget kom tilbage her i Folketinget, og vi stemte for det. Men derfor maa Finansministeren ikke regne med, at vi i Aar ser ligesaadan paa Sagen. I Aar er Loven til Behandling i god Tid, og i Aar

har den højtærede Finansminister jo ikke opført de 2,6 Mill. Kr. paa Finanslovens Indtægtsside, men har nøjedes med 1 Mill. Kr., det Beløb, som Finansministeren regner med fra de Dødsfald, der har fundet Sted inden 1. April, men hvor Dødsboerne endnu ikke har været til Behandling.

Venstre ønsker ikke at medvirke til en yderligere Fortsættelse af denne Lovgivning. Vi er imod, at en Kriselovgivning, givet med et bestemt Formaal, stadig skal opretholdes, efter at dette Formaal har ophørt at eksistere. Den højtærede Finansminister har jo ogsaa haft det Held i Aar at faa 34 Mill. Kr. mere ind i Skatter, end der var budgetteret paa Finansloven. Han har et Overskud paa 16,5 Mill. Kr. paa Til lægsbevillingslovforslaget og 1,1 Mill. Kr. paa Finansloven, han har altsaa 17,5 Mill. Kr. Han har derfor ikke Brug for Pengene, han kan godt undvære de 1,6 Mill. Kr., som Lovens Bortfald vil betyde. Derfor vil jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi vil ikke medvirke til Gennemførelse af dette Lovforslag.

Korsgaard: Mit Parti har aldrig stemt for denne Lov, det agter vi heller ikke at gøre i Aar, og Begrundelsen derfor er den samme som den, der er givet tidligere. I dette tæt besatte Parket skal jeg ikke komme ind paa at gentage den, da det formentlig i alt for høj Grad vilde trætte de mange Tilhørere. Det eneste interessante i Problemet er egentlig, at Partiet Venstre nu ligger paa samme Linie som de Konservative. Jeg tror, det vilde have haft nok saa megen praktisk Betydning, om det havde været Tilfældet for et Aar siden, men hvad, den gode Vilje skal man jo ogsaa være taknemmelig for, og den takker jeg for saa vidt for. Kort sagt, vi kan ikke tiltræde Forslaget.

Rasmussen (Gylling): Af de Kriseskatter der efterhaanden paa forskellige Tidspunkter er blevet gennemført, er denne sikkert en af dem, der har generet mindst, og den har heller ikke virket generende paa Opsparingen. Vi kan derfor naturligvis tiltræde, at denne Lovgivning forlænges, ikke mindst under Hensyn til den Skattelovskommission, der er nedsat, og som formentlig ogsaa vil tage de i denne Lov indeholdte Problemer op til Drøftelse.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Ordførerne for Det radikale Parti og Socialdemokratiet for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg er klar over, at jeg ikke kan vente Støtte fra Det kon-